

päevaga üha võimsamaks muutus,” on Arne Mikk õigustatult rahul.

Kummardus Mati Palmile

“Õigupoolest oli meil kaks põhjust just seda ooperit lavale tuua,” selgitab Paul Mägi, “esiteks ilus muusika ja teiseks Mati Palm.”

Selles ooperis tegutseb äärmiselt jõuline tegelane, aadlik de Silva, kelle roll on Verdil kirjutatud bassile. Ja Estonia teatri bass Mati Palm tähistab parasjagu oma 60. sünnipäeva.

“Rohkemat ei tohi artist tahtagi, kui laulda üht suurt, vägevat, rasket rolli – kõigi basside unistust,” kommenteerib juubilar ise.

27 aastat tagasi õppis Mati Palm La Scalas selle partii ära ja ootas 27 aastat oma võimalust... “Pisut kahju muidugi, et antud rollis seda helgemat, armastuse poolt nii vähe on. Aga mõni rida siiski on ja eks ma neid püüan siis laulda eriti soojalt,” teatab Palm.

“Ernani” on lavale toodud nii, et seda võib edaspidi esitada nii oma koosseisu kui ka külalissolistidega. Viimastest tõstab Arne Mikk enim esile don Carlo osatäitjat Hyoung-Kyoo Kangi – korea päritolu lauljat, kelle karjäär praegu Itaaliaga seostub, ja kes oma praegusesse rolli elas sisse viie päevaga. “Ma pole kohanud nii suurepäraselt lauljat ja nii orgaanilist inimest laval, kes täpselt teab, kellele, millest ja kuidas ta laulab,” räägib Arne Mikk. Estonia solistidest teevad sama osa Aare Saal ja Jassi Zahharov.

Nimiosas võib kuulda Moskva Suure Teatri solisti Mihhail Agafonovit, kelle nimi praegu suuresti küll Viini ooperilavade seostub, ning Vello Jümat ja Oleg Orlovi (Läti). De Silvana astub Mati Palmile lisaks üles Leonid Savitski.

Naispeaosalise Elvira roll on aga nii meil kui ka mujal juba varasemast tuntud Asta Krikšiuinaite (Leedu) ja Pille Lillekanda. Kusjuures mõlemad naissolistid nimetasid kõnealust rolli senimängituist kõige keerulisemaks.

“Igas südames on mingi saladus,” laulab ooperis Elvira. Need saladused ongi nüüd avastamise ootel – saatjaks kaunis muusika, mille puhul mõnelgi korral tabab kuulajat äratundmisrõõm. •

Mati Palm tähistab “Ernani” ka oma 60. juubelit.

Igas südames on peidus saladus

Ita Serman • foto Harri Rospu

“Ilmeilus muusika, meisterlikkust nõudvad rollid, pulbitsev energia,” iseloomustab Estonia muusikaline juht Paul Mägi jaanuari lõpus lavale jõudnud Verdi ooperit “Ernani”.

Just pulbitsev energia on see, mis Verdi varajasse loomeperioodi kuuluva ooperi igati nüüdisaegselt muudab. “Ehk vaid selle väikese vahetega, et tookord oli selgem, kuhu minna. Nüüd on see siht veidi hägusemaks muutunud,” muigab Paul Mägi.

Igal juhul on Verdi oma ooperi kirja pannud tohutu inspiratsioonipuhangu ajal ja helilooja kirg nõuab samasugust puhendumust ja eneseületamist ka solistidelt (keda ainuüksi peaosalistena on neli). Eks see ongi põhjus, miks “Ernani” on maailmas mängitud suhteliselt vähe.

Kolmnurga asemel nelinurk

Verdi on ise kinnitanud, et “Ernani” tähistas suunamuutust tema loometeel. Oma semised neli ooperit oli ta kirjutanud La Scala, Itaalia suurima muusikateatri jaoks. Viienda ooperi aluseks otsis ta aga

draamat, mis oleks liikuvam, kirglikum ja sobiks intiimsema atmosfääriga Veneetsia Teatro La Fenicesse.

Sobivaks materjaliks osutus Victor Hugo näidend “Hernani”, kus tähelepanu keskmes olid inimsuhted. Täpsemalt – kolme eri vanuses ja erineva päritoluga mehe armastus ühe naise vastu. “Nende erinevate karakterite kokkupõrge, kus üks mees annab teisele ausõna, et ta teda ei reeda, ja kus ta hiljem mõtleb: issake, miks ma seda ometi tegin? Nüüd, kus maailm on lahti, pean mina surema? Midagi sellist on võimalik küll ainult ooperilaval,” arutleb lavastaja Arne Mikk. Mida vaataja pisut laiemalt võttes ju iseenesest ka igapäevaellu üle võib kanda – aususe ja südametunnistuse üle mõtiskledes...

Algselt oli “Ernani” mõeldud tuua Estonia lavale kontsertetendusena. “Aga proovide käigus lasime kunstnike Liina Keevalliku ja Reili Evaritiga fantaasial lennata ja lõpptulemuseks sai ooper, mis iga